

"פליס פזנר" / הארץ / 17.6.66 / תע' יחיד / גלריה "צ'מרנינסקי" / תל-אביב

תנופה מרובה בעיצוב מבנה הציור וצבעוניות חריפה, הן המאפיינות את ציוריה של פליס פזנר. הרישום עשוי ביד בטוחה, תנועתית ואילוסטרטיבי מאוד ומשמש כשלד יציב לחלוקה הצבעונית, שגבולותיה מהווים מעין המשך לו.

פליס פזנר רכשה לעצמה מידה רבה של וירטואוזיות טכנית, המאפשרת לה לשמור על התנופה הדינאמית של הקו ולהשיג בו מתח, ללא שתהיה זקוקה להציג את הדמויות המתוארות בתנוחות דרמטיות (אם כי לעיתים היא עושה גם כך), אך בסופו של דבר יש ברישומה - הן בזה העצמאי והן ברישום המשמש כשלד צורני לציור צבעוני - גוון נוקשה, הקרוב מאוד לאקדמיות אילוסטרטיבית. וירטואוזיות ותנופה אינן יכולות לבוא כתחליף לרגישות - דווקא זו נעדרת. אותו יובש, המופיע כבר בקו, מודגש שבעתיים על ידי השימוש הטכני מאוד בצבע. הצבע מופיע בציורים אלה בצורה הנראית כאילו ניסתה פליס פזנר להדגים מספר כללים אקדמיים: יש עריכה של המבנה והחלוקה לפי פלסטיות, הדגשה דינאמית של מעין תלת־מימדיות, שיווי משקל צבעוני (חס מול קר, כהה מול בהיר וכו') והתנעה (הצבע משמש מעין הד צבעוני של דינאמיות הרישום). אך כל זה עשוי "לפי כל החוקים" וחסרה בו תחושה לערכים הרגשיים יותר של הצבע. ציוריה של פליס פזנר עוסקים במתן הוראות ובפקודות - אין בהם בשורה, אווירה או רגישות. מה שנותר הוא ציור בעל גוון ביצועי־תוקפני משהו, קורקטי ואילוסטרטיבי.